

DECYBELE

Krótki przewodnik

dB

Opracował
mgr inż. Adam Pomianek

Niniejsze opracowanie powstało jako pomoc dydaktyczna dla studentów biorących udział w zajęciach na Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej Instytutu Telekomunikacji, Teleinformatyki i Akustyki Politechniki Wrocławskiej. Wszystkie prawa zastrzeżone.
Uwagi proszę kierować na adres e-mail: adam.pomianek@pwr.wroc.pl

Decybele

Decybel **nie jest** jednostką miary (nie występuje w układzie SI ani jako jednostka podstawowa, ani jako jednostka uzupełniająca, ani jako jednostka pochodna), choć symbol dB podaje się w nawiasach kwadratowych $[dB]$ tak jak jednostki! Decybel jest dziesiątą częścią ($decy = 10^{-1}$) jednego **BEL'a** $[1B]$. Bel również nie jest jednostką miary, jest wyłącznie logarytmiczną reprezentacją **stosunku dwóch wartości** tej samej wielkości fizycznej (np.: wielkością może być moc, napięcie, natężenia prądu, natężeniem pola, wzmacnienie, ale także wysokość budynku, szerokość rzeki itp.). Innymi słowy jest to logarytmiczna reprezentacja pewnej liczby wyrażającej stosunek dwóch wartości, przy czym obie te wartości wyrażone są w tych samych jednostkach (są to więc dwie wartości tej samej wielkości fizycznej). Oprócz logarytmowania stosuje się dodatkowo mnożenie przez stałą zależną od rozpatrywanego przypadku (w radiotechnice i elektronice używa się stałej równej 10 lub 20). Zastosowanie skali logarytmicznej pozwala na proste przedstawianie wartości o bardzo dużym rozrzucie np.: od 10^{-20} do 10^{100} . Sensowne i proste przedstawienie liczb z takiego zakresu z wykorzystaniem skali liniowej jest praktycznie niemożliwe, a na pewno nieekonomiczne.

Do oznaczania logarytmicznej reprezentacji stosunku dwóch liczb stosuje się oznaczenie **dB** , przy czym każdy inny, dodatkowy symbol daje pewne dodatkowe informacje umożliwiające precyzyjne określenie tego, czego logarytmiczna notacja dotyczy i jak z nią postępować.

I tak w radiotechnice i elektronice najczęściej korzystamy z:

dB – wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch dowolnych wartości **tej samej** wielkości fizycznej. Mogą to być: moce, napięcia i natężenia prądu (lub wartości innych, dowolnych wielkości fizycznych), przy czym obie wartości pochodzą z pomiaru lub innymi słowy są nam znane albo zadane. Wyznaczenie reprezentacji logarytmicznej odbywa się zgodnie z zależnością:

- dla **stosunku** dwóch zmierzonych mocy:

$$K_P = \frac{P_2[W]}{P_1[W]} \Rightarrow K_P[dB] = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{P_1[W]} \right) \quad (1)$$

gdzie K_P to wzmacnienie mocy.

- dla **stosunku** dwóch zmierzonych napięć:

$$K_U = \frac{U_2[V]}{U_1[V]} \Rightarrow K_U[dB] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{U_1[V]} \right) \quad (2)$$

gdzie K_U to wzmacnienie napięciowe.

Występowanie współczynnika 20, zamiast jak poprzednio 10 jest konsekwencją definicji dB dla stosunku mocy oraz następującego faktu:

$$P = \frac{U^2}{R} \Rightarrow P_1 = \frac{U_1^2}{R}; P_2 = \frac{U_2^2}{R} \Rightarrow \frac{P_2}{P_1} = \frac{U_2^2}{U_1^2} \cdot \frac{R}{R} = \frac{U_2^2}{U_1^2} = \left(\frac{U_2}{U_1} \right)^2 \quad (3)$$

zakładając, że moce mierzono na tym samym obciążeniu R (tak to zwykle jest robione). Korzystając z podstawowych własności funkcji logarytmicznej mamy:

$$\log_{10}\left(\frac{U_2}{U_1}\right)^2 = 2 \cdot \log_{10}\left(\frac{U_2}{U_1} \frac{[V]}{[V]}\right) \Rightarrow 10 \cdot \log_{10}\left(\frac{P_2}{P_1} \frac{[W]}{[W]}\right) = 10 \cdot \log_{10}\left(\frac{U_2}{U_1}\right)^2 = 20 \cdot \log_{10}\left(\frac{U_2}{U_1}\right) \quad (4)$$

- dla **stosunku** dwóch zmierzonych prądów:

$$K_I = \frac{I_2 [mA]}{I_1 [mA]} \Rightarrow K_I [dB] = 20 \cdot \log_{10}\left(\frac{I_2 [mA]}{I_1 [mA]}\right) \quad (5)$$

gdzie K_I to wzmacnienie prądowe.

Występowanie współczynnika 20, podobnie jak powyżej jest konsekwencją definicji dB dla stosunku mocy oraz następującego faktu:

$$P = I^2 \cdot R \Rightarrow P_1 = I_1^2 \cdot R; P_2 = I_2^2 \cdot R \Rightarrow \frac{P_2}{P_1} \frac{[W]}{[W]} = \frac{I_2^2 \cdot R}{I_1^2 \cdot R} = \frac{I_2^2}{I_1^2} = \left(\frac{I_2}{I_1}\right)^2 \quad (6)$$

zakładając, że moce mierzono na tym samym obciążeniu R (tak to zwykle jest robione). Korzystając z podstawowych własności funkcji logarytmicznej mamy:

$$\log_{10}\left(\frac{I_2}{I_1}\right)^2 = 2 \cdot \log_{10}\left(\frac{I_2}{I_1} \frac{[A]}{[A]}\right) \Rightarrow 10 \cdot \log_{10}\left(\frac{P_2}{P_1} \frac{[W]}{[W]}\right) = 10 \cdot \log_{10}\left(\frac{I_2}{I_1}\right)^2 = 20 \cdot \log_{10}\left(\frac{I_2}{I_1}\right) \quad (7)$$

Proste sumowanie i odejmowanie dB i dB jest dozwolone, ale tylko w obrębie reprezentacji dB tej samej wielkości fizycznej, jeśli sumujemy reprezentacje dB różnych wielkości fizycznych musimy sprawdzić, czy taka operacja będzie miała sens! Algebraiczne (tzn. z uwzględnieniem znaku) **sumowanie** dwóch wartości **wyrażonych** w dB jest równoważne:

- **iloczynowi** tych wartości wyrażonych w skali liniowej, jeśli obie wartości wyrażone w dB mają znak „+”;

- **ilorazowi** tych wartości wyrażonych w skali liniowej, jeśli wartości wyrażone w dB mają różne znaki tj. jedna „+” a druga „-”;

Dla przykładu rozpatrzmy kaskadowe (czyli jeden po drugim) połączenie wzmacniaczy, przy czym ich wzmacnienia to odpowiednio K_1 i K_2 (nie ma znaczenia o jakim wzmacnieniu mówimy: mocy, prądowym czy napięciowym. Ważne, że oba wzmacnienia są tego samego typu lub iloczyn dwóch różnych wzmacnień ma sens fizyczny jak to ma miejsce np. w przypadku mnożenia wzmacnienia prądowego przez wzmacnienie napięciowe, co daje w rezultacie wzmacnienie mocy!). Wzmacnienie całkowite układu wyrażone w skali liniowej jest iloczynem poszczególnych wzmacnień:

$$K_{OUT} = K_1 \cdot K_2 \quad (8)$$

Wyznamy reprezentację logarytmiczną wzmacnienia K_{OUT} :

$$\begin{aligned}
\boxed{K_{OUT}[dB]} &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dB} 10 \cdot \log_{10}(K_{OUT}) \stackrel{\text{Podstawiając za } K_{OUT}}{=} 10 \cdot \log_{10}(K_1 \cdot K_2) \stackrel{\text{Logarytm z iloczynu to suma logarytmów}}{=} \\
&= 10 \cdot \log_{10}(K_1) + 10 \cdot \log_{10}(K_2) = \boxed{K_1[dB] + K_2[dB]}
\end{aligned} \tag{9}$$

Jest tak, ponieważ K_{OUT} w skali liniowej jest **iloczynem dwóch wartości!** Ponadto z (1), (2) i (5) wynika, że możemy wyznaczyć reprezentację dB każdego interesującego nas wzmocnienia.

W dB za zwyczaj przedstawia się **wzmocnienie** lub **tłumienie** (które można nazwać wzmocnieniem mniejszym od jedności, albo odwrotnością jakiegoś wzmocnienia). Jest to powodem nieco mylącego stwierdzenia, że dB można dodawać (jest to pewien skrót myślowy). Jak pokazano powyżej **algebraiczne sumowanie** dwóch wartości wyrażonych w dB **zawsze** oznacza albo **iloczyn** albo **iloraz** tych wielkości wyrażonych w skali liniowej. Nigdy nie będzie tak, żeby sumie wartości wyrażonych w dB odpowiadała suma tych wartości w skali liniowej! Zatem jeśli mamy dowolne dwie wartości (z zastrzeżeniem, że są to dwie wartości tej samej wielkości fizycznej) i są one wyrażone w dB i obliczymy sumę tych wartości to pamiętajmy, że operacja algebraicznego sumowania dwóch wartości wyrażonych w dB odpowiada albo iloczynowi albo ilorazowi w skali liniowej! Jeśli sumowanie ma się odbyć w skali liniowej, a wartości przedstawione są w reprezentacji dB to konieczne jest przejście z reprezentacji dB na wartości liniowe, dokonanie sumowania i ponowne przejście na reprezentację dB .

dBW - wyrażony w mierze logarytmicznej **stosunek dwóch mocy**: mocy zmierzonej i mocy odniesienia $P_0 = 1W$. Skąd moc odniesienia? Ponieważ do wyznaczenia reprezentacji logarytmicznej wymagany jest stosunek mocy, a mamy zmierzoną tylko moc P , drugą wartość mocy trzeba przyjąć a priori. Wprowadzenie mocy odniesienia jest posunięciem sensownym o tyle, że dzięki przyjęciu stałej referencji, moce wyrażone w dBW można łatwo porównywać, a co ważniejsze, moce o różnych wartościach można przedstawić w bardzo czytelnej postaci, np.: zamiast pisać $P = 2,3 \cdot 10^{-15} [W]$ można użyć krótszego i bardziej przejrzystego zapisu $P = -146,38 [dBW]$.

Wyznaczenie reprezentacji dBW mocy P odbywa się zgodnie z zależnością:

$$\begin{aligned}
\boxed{P[dBW]} &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{P_0[W]} \right) = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{"skracać" jednostki}}{=} \\
&= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P}{1} \right) \stackrel{\text{logarytm ilorazu to różnica logarytmów}}{=} 10 \cdot \log_{10}(P) - 10 \cdot \log_{10}(1) = \\
&= 10 \cdot \log_{10}(P) - 0 = \boxed{10 \cdot \log_{10}(P)}
\end{aligned} \tag{10}$$

UWAGA!

Niekiedy zamiast oznaczenia dBW stosuje się krótko dB przyjmując domyślnie, że druga z mocy to $1W$. Wówczas teoretycznie powinno być stosowane oznaczenie dBW ! Zawsze należy zwracać uwagę na kontekst, w jakim użyto oznaczenia dB !

dBm - wyrażony w mierze logarytmicznej **stosunek dwóch mocy**: mocy zmierzonej i mocy odniesienia $P_0 = 1mW = 10^{-3}W$. Wyznaczenie reprezentacji dBm mocy P odbywa się zgodnie z zależnością:

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{P_0[W]} \right) = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \quad \begin{array}{l} \text{mW zamieniamy na W} \\ \text{Jednostki muszą się zgadzać!} \end{array} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{10^{-3}[W]} \right) \quad \begin{array}{l} \text{"skracać" jednostki} \\ \text{=} \end{array} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P}{10^{-3}} \right) = 10 \cdot \log_{10} (P \cdot 10^3)
 \end{aligned} \tag{11}$$

Ponadto:

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P}{10^{-3}} \right) = 10 \cdot \log_{10} (P \cdot 10^3) \quad \begin{array}{l} \text{logarytm z iloczynu} \\ \text{=} \\ \text{to suma logarytmów} \end{array} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} (P) + 10 \cdot \log_{10} (10^3) = P[dBW] + 30
 \end{aligned} \tag{12}$$

UWAGA!

1. Sumowanie dB i dBW jest dozwolone! Oto, dlaczego:

Założmy, że mamy wzmacniacz mocy o wzmocnieniu K_p . Sygnał wejściowy ma moc P_{IN} . Chcemy w skali logarytmicznej przedstawić moc wyjściową P_{OUT} , czyli iloczyn mocy wejściowej i wzmocnienia:

$$P_{OUT} = P_{IN}[W] \cdot K_p[W/W] \text{ i } P_{OUT} > P_{IN} \tag{13}$$

$$\begin{aligned}
 P_{OUT}[dBW] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{OUT}[W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{Podstawiając za } P_{OUT}}{=} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W] \cdot K_p[W/W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[W]} \cdot K_p[W/W] \right) \quad \begin{array}{l} \text{Logarytm z iloczynu} \\ \text{=} \\ \text{to suma logarytmów} \end{array} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[W]} \right) + 10 \cdot \log_{10} (K_p[W/W]) \quad \begin{array}{l} \text{"Skracać" jednostki} \\ \text{=} \end{array} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}}{1} \right) + 10 \cdot \log_{10} (K_p) \quad \begin{array}{l} \text{Logarytm z ilorazu} \\ \text{=} \\ \text{to różnica logarytmów} \end{array} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} (P_{IN}) - 10 \cdot \log_{10} (1) + 10 \cdot \log_{10} (K_p) = P_{IN}[dBW] - 0 + K_p[dB] = P_{IN}[dBW] + K_p[dB]
 \end{aligned} \tag{14}$$

Analogiczną sytuację mamy przy odejmowaniu dB i dBW .

Założmy, że mamy miernik mocy zakłóceń ze skalą dBW wyposażony w tłumik wejściowy wyskalowany w dB . Oznaczmy tłumienie tłumika jako Att . Wyznamy moc sygnału na wyjściu tłumika P_{OUT} . Moc ta, w skali liniowej będzie iloczynem mocy wejściowej i tłumienia:

$$P_{OUT} = P_{IN}[W] \cdot Att[W/W] \text{ i } P_{OUT} < P_{IN} \quad (15)$$

Zwróćmy uwagę, że w zasadzie tłumienie możemy uznać za odwrotność jakiegoś wzmocnienia. Założmy, że wzmocnienie to oznaczmy przez K_P . Mamy wówczas:

$$Att[W/W] < 1 \Rightarrow Att[W/W] = \frac{1}{K_P} [W/W] \quad (16)$$

Stąd równanie opisujące moc wyjściową tłumika ma postać:

$$P_{OUT} = P_{IN}[W] / K_P[W/W] \text{ i } P_{OUT} < P_{IN} \quad (17)$$

Przedstawmy moc wyjściową P_{OUT} w skali logarytmicznej:

$$\begin{aligned} P_{OUT}[dBW] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{OUT}[W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{Podstawiając za } P_{OUT}}{=} \\ &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W] / K_P[W/W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[W]} / K_P[W/W] \right) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu to różnica logarytmów}}{=} \\ &\quad (\text{wyodrębnienie } 10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W]) \text{ ma sens, bo } K_P \text{ jest stosunkiem. } P_{IN} \text{ wymaga referencji}) \\ &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[W]} \right) - 10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W]) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=} \\ &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}}{1} \right) - 10 \cdot \log_{10}(K_P) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu to różnica logarytmów}}{=} \\ &= 10 \cdot \log_{10}(P_{IN}) - 10 \cdot \log_{10}(1) - 10 \cdot \log_{10}(K_P) = P_{IN}[dBW] - 0 - K_P[dB] = P_{IN}[dBW] - K_P[dB] \quad (18) \end{aligned}$$

Wynik sumowania, odejmowania dB i dBW wyrażony jest w dBW !

UWAGA!

Zwróć uwagę, że sumowanie i odejmowanie odbywa się na reprezentacji logarytmicznej! W skali liniowej mamy do czynienia odpowiednio z iloczynem lub ilorazem.

2. Sumowanie dB i dBm jest dozwolone! Oto, dlaczego:

Założmy, że mamy wzmacniacz mocy o wzmacnieniu K_P . Sygnał wejściowy ma moc P_{IN} . Chcemy w skali logarytmicznej przedstawić moc wyjściową P_{OUT} , czyli iloczyn mocy wejściowej i wzmacnienia:

$$P_{OUT} = P_{IN}[W] \cdot K_P[W/W] \quad (19)$$

$$\boxed{P_{OUT}[dBm]} \stackrel{\text{Z definicji}}{=} \underset{\text{dBm}}{10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{OUT}[W]}{1[mW]} \right)} \stackrel{\text{Podstawiając za } P_{OUT}}{=}$$

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W] \cdot K_P[W/W]}{1[mW]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[mW]} \cdot K_P[W/W] \right) \stackrel{\text{Logarytm z iloczynu to suma logarytmów}}{=}$$

(wyodrębnienie $10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W])$ ma sens, bo K_P jest stosunkiem. P_{IN} wymaga referencji)

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[mW]} \right) + 10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W]) \stackrel{\substack{\text{mW zamieniamy na W} \\ \text{Jednostki muszą się zgadzać!}}}{=}$$

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{10^{-3}[W]} \right) + 10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W]) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=}$$

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}}{10^{-3}} \right) + 10 \cdot \log_{10}(K_P) \stackrel{\substack{\text{Logarytm z ilorazu} \\ \text{to różnica logarytmów}}}{=}$$

$$= 10 \cdot \log_{10}(P_{IN}) - 10 \cdot \log_{10}(10^{-3}) + 10 \cdot \log_{10}(K_P) = P_{IN}[dBW] + 30 + K_P[dB] = \quad (20)$$

$$= \boxed{P_{IN}[dBm] + K_P[dB]}$$

Analogiczną sytuację mamy przy odejmowaniu dB i dBm.

Założmy, że mamy miernik mocy zakłóceń ze skalą dBm wyposażony w tłumik wejściowy wyskalowany w dB. Oznaczmy tłumienie tłumika jako Att. Wyznamy moc sygnału na wyjściu tłumika P_{OUT} . Moc ta, w skali liniowej będzie iloczynem mocy wejściowej i tłumienia:

$$P_{OUT} = P_{IN}[W] \cdot Att[W/W] \text{ i } P_{OUT} < P_{IN} \quad (21)$$

Zwróćmy uwagę, że w zasadzie tłumienie możemy uznać za odwrotność jakiegoś wzmacnienia. Założmy, że wzmacnienie to oznaczymy przez K_P . Mamy wówczas:

$$Att[W/W] < 1 \Rightarrow Att[W/W] = \frac{1}{K_P} [W/W] \quad (22)$$

Stąd równanie opisujące moc wyjściową tłumika ma postać:

$$P_{OUT} = P_{IN}[W]/K_P[W/W] \text{ i } P_{OUT} < P_{IN} \quad (23)$$

Przedstawmy moc wyjściową P_{OUT} w skali logarytmicznej:

$$\begin{aligned} P_{OUT}[dBm] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{OUT}[W]}{1[mW]} \right) \stackrel{\text{Podstawiając za } P_{OUT}}{=} \\ &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]/K_P[W/W]}{1[mW]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[mW]} / K_P[W/W] \right) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu to różnica logarytmów}}{=} \end{aligned}$$

(wyodrebnienie $10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W])$ ma sens, bo K_P jest stosunkiem. P_{IN} wymaga referencji)

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{1[mW]} \right) - 10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W]) \stackrel{\text{mW zamieniamy na W}}{=} \text{Jednostki muszą się zgadzać!}$$

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}[W]}{10^{-3}[W]} \right) - 10 \cdot \log_{10}(K_P[W/W]) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=}$$

$$= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_{IN}}{10^{-3}} \right) - 10 \cdot \log_{10}(K_P) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu to różnica logarytmów}}{=}$$

$$= 10 \cdot \log_{10}(P_{IN}) - 10 \cdot \log_{10}(10^{-3}) - 10 \cdot \log_{10}(K_P) = P_{IN}[dBW] + 30 - K_P[dB] =$$

$$= P_{IN}[dBm] - K_P[dB]$$

Wynik sumowania, odejmowania dB i dBm wyrażony jest w dBm!

UWAGA!

Zwróć uwagę, że sumowanie i odejmowanie odbywa się na reprezentacji logarytmicznej! W skali liniowej mamy do czynienia odpowiednio z iloczynem lub ilorazem.

3. Sumowanie dBW i dBW **nie jest dozwolone** na zasadzie prostej sumy reprezentacji logarytmicznej! Oto, dlaczego:

Założmy, że mamy wyznaczyć sumę dwóch mocy P_1 i P_2 , przy czym obie moce wyrażone są w dB :

$$\begin{aligned}
 P[dBW] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow P_1[dBW] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[W]} \right); P_2[dBW] = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[W]} \right) \\
 P_1[dBW] + P_2[dBW] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[W]} \right) + 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[W]} \right) \quad \begin{array}{l} \text{suma logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z iloczynu} \end{array} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[W]} \cdot \frac{P_2[W]}{1[W]} \right)
 \end{aligned} \tag{24}$$

Widać, że próba takiego sumowania dwóch liczb w reprezentacji dBW prowadzi do wyznaczenie reprezentacji logarytmicznej **iloczynu** dwóch stosunków mocy (czyli iloczynu dwóch liczb). Wynika to z tego, że zapis dBW jest WYŁĄCZNIE REPREZENTACJĄ MOCY w skali logarytmicznej. Zapis dBW nie zastępuje poziomu mocy, jedynie przedstawia go w pewien uzgodniony sposób.

Oto jak poprawnie wyznaczyć sumę dwóch wartości w reprezentacji dBW :

$$P[dBW] \stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \Rightarrow P[W] = 10^{\frac{P[dBW]}{10}} \Rightarrow P_1[W] = 10^{\frac{P_1[dBW]}{10}}; P_2[W] = 10^{\frac{P_2[dBW]}{10}} \tag{25}$$

$$P_{OUT}[dBW] = P_1[dBW] + P_2[dBW] = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W] + P_2[W]}{1[W]} \right)$$

Wynik poprawnego sumowania dBW i dBW wyrażony jest w dBW !

Nieco inaczej przedstawia się odejmowanie dwóch wartości w reprezentacji dBW . Przeanalizujemy następujący przypadek:

$$\begin{aligned}
 P[dBW] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow P_1[dBW] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[W]} \right); P_2[dBW] = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[W]} \right) \\
 P_2[dBW] - P_1[dBW] &= 10 \cdot \left(\log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[W]} \right) - \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[W]} \right) \right) \begin{matrix} \text{różnica logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z ilorazu} \end{matrix} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{P_1[W]} \right) [dB]
 \end{aligned} \tag{26}$$

O ile przy sumowaniu dwóch wartości w reprezentacji dBW uzyskaliśmy wynik niemający interpretacji fizycznej, uzyskaliśmy bowiem reprezentację dBW iloczynu dwóch stosunków mocy, o tyle w wyniku odejmowania dwóch wartości w reprezentacji dBW uzyskaliśmy reprezentację dB ilorazu dwóch mocy. Iloraz dwóch mocy ma interpretację fizyczną, a co ważniejsze jest to wartość często wykorzystywana w obliczeniach inżynierskich w radiotechnice i elektronice.

Jest jeszcze jedna możliwość interpretacji różnicy dwóch wielkości wyrażonych w dBW (operacja przeciwna do przedstawionej powyżej operacji sumowania dwóch wartości wyrażonych w reprezentacji dBW). Otóż możliwe jest zinterpretowanie omawianej różnicy jako różnicy:

$$P[dBW] \stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \Rightarrow P[W] = 10^{\frac{P[dBW]}{10}} \Rightarrow P_1[W] = 10^{\frac{P_1[dBW]}{10}}; P_2[W] = 10^{\frac{P_2[dBW]}{10}} \tag{27}$$

$$P_{OUT}[dBW] = P_2\{dBW\} - P_1\{dBW\} = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W] - P_1[W]}{1[W]} \right)$$

a zatem jako różnicy w skali liniowej. Użyte klamery $\{ \}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB . Operacja odejmowania wykonywana jest jednak w skali liniowej! Teoretycznie, zwykle powinniśmy mieć do czynienia z pierwszym przypadkiem odejmowania. Praktycznie, zawsze trzeba zwrócić uwagę na kontekst, w jakim użyto terminu różnica.

Wynik poprawnego odejmowania dBW i dBW może być wyrażony w dB lub w dBW !

4. Sumowanie dBm i dBm **nie jest dozwolone** na zasadzie prostej sumy reprezentacji logarytmicznej! Oto, dlaczego:

Założmy, że mamy wyznaczyć sumę dwóch mocy P_1 i P_2 , przy czym obie moce wyrażone są w dB :

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBm} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow P_1[dBm] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[mW]} \right); P_2[dBm] = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[mW]} \right) \\
 P_1[dBm] + P_2[dBm] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[mW]} \right) + 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[mW]} \right) \stackrel{\text{suma logarytmów}}{=} \text{to logarytm z iloczynu} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[mW]} \cdot \frac{P_2[W]}{1[mW]} \right)
 \end{aligned} \tag{28}$$

Widać, że próba takiego sumowania dwóch liczb w reprezentacji dBm prowadzi do wyznaczenie reprezentacji logarytmicznej **iloczynu** dwóch stosunków mocy (czyli iloczynu dwóch liczb). Wynika to z tego, że zapis dBm jest WYŁĄCZNIE REPREZENTACJĄ MOCY w skali logarytmicznej. Zapis dBm nie zastępuje poziomu mocy, jedynie przedstawia go w pewien uzgodniony sposób.

Oto jak poprawnie wyznaczyć sumę dwóch wartości w reprezentacji dBm :

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBm} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \Rightarrow P[mW] = 10^{\frac{P[dBm]}{10}} \\
 \Rightarrow P_1[mW] &= 10^{\frac{P_1[dBm]}{10}}; P_2[mW] = 10^{\frac{P_2[dBm]}{10}}
 \end{aligned} \tag{29}$$

$$P_{OUT}[dBm] = P_1\{dBm\} + P_2\{dBm\} = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[mW] + P_2[mW]}{1[mW]} \right)$$

Użyte klamery $\{ \}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB . Operacja dodawania wykonywana jest jednak w skali liniowej!

Wynik poprawnego sumowania dBm i dBm wyrażony jest w dBm !

Nieco inaczej przedstawia się odejmowanie dwóch wartości w reprezentacji dBm . Przeanalizujemy następujący przypadek:

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBm} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow P_1[dBm] &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[mW]} \right); P_2[dBm] = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[mW]} \right) \\
 P_2[dBm] - P_1[dBm] &= 10 \cdot \left(\log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{1[mW]} \right) - \log_{10} \left(\frac{P_1[W]}{1[mW]} \right) \right) \begin{matrix} \text{różnica logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z ilorazu} \end{matrix} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[W]}{P_1[W]} \right) [dB]
 \end{aligned} \tag{30}$$

O ile przy sumowaniu dwóch wartości w reprezentacji dBm uzyskaliśmy wynik niemający interpretacji fizycznej, uzyskaliśmy bowiem reprezentację dBm iloczynu dwóch stosunków mocy, o tyle w wyniku odejmowania dwóch wartości w reprezentacji dBm uzyskaliśmy reprezentację dB ilorazu dwóch mocy. Iloraz dwóch mocy ma interpretację fizyczną, a co ważniejsze jest to wartość często wykorzystywana w obliczeniach inżynierskich w radiotechnice i elektronice.

Jest jeszcze jedna możliwość interpretacji różnicy dwóch wielkości wyrażonych w dBm (operacja przeciwna do przedstawionej powyżej operacji sumowania dwóch wartości wyrażonych w reprezentacji dBm). Otóż możliwe jest zinterpretowanie omawianej różnicy jako różnicy:

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBm} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \Rightarrow P[mW] = 10^{\frac{P[dBm]}{10}} \Rightarrow \\
 \Rightarrow P_1[mW] &= 10^{\frac{P_1[dBm]}{10}}; P_2[mW] = 10^{\frac{P_2[dBm]}{10}}
 \end{aligned} \tag{31}$$

$$P_{OUT}[dBm] = P_2\{dBm\} - P_1\{dBm\} = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_2[mW] - P_1[mW]}{1[mW]} \right)$$

a zatem jako różnicy w skali liniowej. Użyte klamery $\{\}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB . Operacja odejmowania wykonywana jest jednak w skali liniowej! Teoretycznie, zwykle powinniśmy mieć do czynienia z pierwszym przypadkiem odejmowania. Praktycznie, zawsze trzeba zwrócić uwagę na kontekst, w jakim użyto terminu różnica.

Wynik poprawnego odejmowania dBm i dBm może być wyrażony w dB lub w dBm !

5. Sumowanie dBW i dBm **nie jest dozwolone na zasadzie prostej sumy reprezentacji logarytmicznej! Wynika to ze związku pomiędzy dBW i dBm oraz z uwag dotyczących sumowania dBW i dBW i/lub dBm i dBm .**

Oto jak poprawnie wyznaczyć sumę dwóch liczb w reprezentacji odpowiednio dBW i dBm :

$$\begin{aligned}
 P[dBm] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBm} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \Rightarrow P[mW] = 10^{\frac{P[dBm]}{10}} \\
 P[dBW] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \Rightarrow P[W] = 10^{\frac{P[dBW]}{10}} \\
 P_1[mW] &= 10^{\frac{P_1[dBm]}{10}} ; P_2[W] = 10^{\frac{P_2[dBW]}{10}}
 \end{aligned} \tag{32}$$

$$P_{OUT}[dBm] = P_1\{dBm\} + P_2\{dBW\} = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P_1[mW] + (P_2[W] \cdot 10^3)[mW]}{1[mW]} \right)$$

$$P_{OUT}[dBW] = P_1\{dBm\} + P_2\{dBW\} = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{(P_1[mW] \cdot 10^{-3})[W] + P_2[W]}{1[W]} \right)$$

Użyte klamery $\{\}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB. Operacja dodawania wykonywana jest jednak w skali liniowej!

Wynik poprawnego sumowania dBW i dBm wyrażony jest w ... czym trzeba!

Przy odejmowaniu dwóch wartości wyrażonych w dBW i dBm należy sprowadzić wartości albo do reprezentacji dBW albo do reprezentacji dBm , a następnie skorzystać z uwag dotyczących odejmowania dwóch wartości w reprezentacji dBW i dBW i/lub dBm i dBm .

$dB\mu$ - wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch napięć: napięcia zmierzonego i napięcia odniesienia $V_0 = 0,775V$. Skąd taka „dziwna” wartość? Taka wartość napięcia powoduje wydzielanie się mocy $1mW$ na obciążeniu 600Ω . Alternatywnym oznaczeniem jest dBu . Wyznaczenie reprezentacji logarytmicznej odbywa się zgodnie z zależnością:

$$\begin{aligned} U[dB\mu] &= U[dBu] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{U_0[V]} \right) = \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{0,775[V]} \right) \text{ "skracać" jednostki} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U}{0,775} \right) \end{aligned} \quad (33)$$

Ponadto:

$$\begin{aligned} U[dB\mu] &= U[dBu] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U}{0,775} \right) \begin{matrix} \text{logarytm ilorazu} \\ \text{to różnica logarytmów} \end{matrix} = \\ &= 20 \cdot \log_{10}(U) - 20 \cdot \log_{10}(0,775) = U[dBV] + 2,21 \end{aligned} \quad (34)$$

Ponadto, jeśli obliczeń dokonujemy dla obciążenia 600Ω zachodzi równość:

$$U[dB\mu] = P[dBm] \quad (35)$$

UWAGA!

Reprezentacja $dB\mu$ nie zawsze jest zdefiniowana w podany sposób. Niekiedy przyjmuje się inną rezystancję obciążenia, różną od 600Ω (choć zgodnie z definicją powinno to być 600Ω), przy jednoczesnym zachowaniu wartości napięcia odniesienia $V_0 = 0,775V$.

dBV – wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch napięć: napięcia zmierzonego i napięcia odniesienia $U_0 = 1V$. Wyznaczenie reprezentacji dBV napięcia U odbywa się zgodnie z zależnością:

$$\begin{aligned}
 U[dBV] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{U_0[V]} \right) = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[V]} \right) \quad \text{"skracać" jednostki} \\
 &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U}{1} \right) \quad \begin{array}{l} \text{logarytm ilorazu} \\ \text{to różnica logarytmów} \end{array} = 20 \cdot \log_{10}(U) - 20 \cdot \log_{10}(1) = \\
 &= 20 \cdot \log_{10}(U) - 0 = 20 \cdot \log_{10}(U)
 \end{aligned} \tag{36}$$

$dB\mu V$ – wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch napięć: napięcia zmierzonego i napięcia odniesienia $U_0 = 1\mu V = 1 \cdot 10^{-6} V$. Wyznaczenie reprezentacji $dB\mu V$ napięcia U odbywa się zgodnie z zależnością:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{U_0[V]} \right) = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[\mu V]} \right) \quad \begin{array}{l} \mu V \text{ zamieniamy na } V \\ \text{Jednostki muszą się zgadzać!} \end{array} \\
 &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{10^{-6}[V]} \right) \quad \text{"skracać" jednostki} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U}{10^{-6}} \right) = 20 \cdot \log_{10}(U \cdot 10^6)
 \end{aligned} \tag{37}$$

Ponadto:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U}{10^{-6}} \right) = 20 \cdot \log_{10}(U \cdot 10^6) \quad \begin{array}{l} \text{logarytm z iloczynu} \\ \text{to suma logarytmów} \end{array} \\
 &= 20 \cdot \log_{10}(U) + 20 \cdot \log_{10}(10^6) = U[dBV] + 120
 \end{aligned} \tag{38}$$

UWAGA!**1. Sumowanie dB i dBV jest dozwolone! Oto dlaczego:**

Założmy, że mamy wzmacniacz napięciowy o wzmocnieniu K_U . Napięcie sygnału wejściowego to U_{IN} . Chcemy w skali logarytmicznej przedstawić napięcie na zaciskach wyjściowych U_{OUT} , czyli iloczyn napięcia wejściowego i wzmocnienia:

$$U_{OUT} = U_{IN}[V] \cdot K_U[V/V] \quad (39)$$

$$\boxed{U_{OUT}[dBV]} \stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBV} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{OUT}[V]}{1[V]} \right) \stackrel{\text{Podstawiając za } U_{OUT}}{=}$$

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V] \cdot K_U[V/V]}{1[V]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{1[V]} \cdot K_U[V/V] \right) \stackrel{\text{Logarytm z iloczynu to suma logarytmów}}{=}$$

(wyodrębnienie $20 \cdot \log_{10}(K_U[V/V])$ ma sens, bo K_U jest stosunkiem. U_{IN} wymaga referencji)

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{1[V]} \right) + 20 \cdot \log_{10}(K_U[V/V]) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=}$$

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}}{1} \right) + 20 \cdot \log_{10}(K_U) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu to różnica logarytmów}}{=}$$

$$= 20 \cdot \log_{10}(U_{IN}) - 20 \cdot \log_{10}(1) + 20 \cdot \log_{10}(K_U) = U_{IN}[dBV] - 0 + K_U[dB] =$$

$$= \boxed{U_{IN}[dBV] + K_U[dB]} \quad (40)$$

Analogiczną sytuację mamy przy odejmowaniu dB i dBV .

Założmy, że mamy miernik ze skalą dBV wyposażony w tłumik wejściowy wyskalowany w dB . Oznaczmy tłumienie tłumika jako Att . Wyznamy napięcie sygnału na wyjściu tłumika U_{OUT} . Napięcie to, w skali liniowej będzie iloczynem napięcia wejściowego i tłumienia:

$$U_{OUT} = U_{IN}[V] \cdot Att[V/V] \text{ i } U_{OUT} < U_{IN} \quad (41)$$

Zwróćmy uwagę, że w zasadzie tłumienie możemy uznać za odwrotność jakiegoś wzmocnienia. Załóżmy, że wzmocnienie to oznaczmy przez K_U . Mamy wówczas:

$$Att[V/V] < 1 \Rightarrow Att[V/V] = \frac{1}{K_U} [V/V] \quad (42)$$

Stąd równanie opisujące napięcie wyjściowe tłumika ma postać:

$$U_{OUT} = U_{IN} [V] / K_U [V/V] \text{ i } U_{OUT} < U_{IN} \quad (43)$$

Przedstawmy napięcie wyjściowe U_{OUT} w skali logarytmicznej:

$$\begin{aligned} \boxed{U_{OUT}[dBV]} &\stackrel{\text{Z definicji}}{=} \underset{dBV}{20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{OUT}[V]}{1[V]} \right)} \stackrel{\text{Podstawiając za } U_{OUT}}{=} \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V] / K_U [V/V]}{1[V]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{1[V]} / K_U [V/V] \right) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu}}{=} \\ &\quad \text{to różnica logarytmów} \\ &(\text{wyodrębnienie } 20 \cdot \log_{10}(K_U [V/V]) \text{ ma sens, bo } K_U \text{ jest stosunkiem. } U_{IN} \text{ wymaga referencji}) \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{1[V]} \right) - 20 \cdot \log_{10}(K_U [V/V]) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=} \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}}{1} \right) - 20 \cdot \log_{10}(K_U) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu}}{=} \\ &\quad \text{to różnica logarytmów} \\ &= 20 \cdot \log_{10}(U_{IN}) - 20 \cdot \log_{10}(1) - 20 \cdot \log_{10}(K_U) = U_{IN}[dBV] - 0 - K_U[dB] = \\ &\quad = \boxed{U_{IN}[dBV] - K_U[dB]} \quad (44) \end{aligned}$$

Wynik sumowania, odejmowania dB i dBV wyrażony jest w dBV!

UWAGA!

Zwróć uwagę, że sumowanie i odejmowanie odbywa się na reprezentacji logarytmicznej! W skali liniowej mamy do czynienia odpowiednio z iloczynem lub ilorazem.

2. Sumowanie dB i $dB\mu V$ jest dozwolone! Oto dlaczego:

Założmy, że mamy wzmacniacz napięciowy o wzmocnieniu K_U . Napięcie sygnału wejściowego to U_{IN} . Chcemy w skali logarytmicznej przedstawić napięcie na zaciskach wyjściowych U_{OUT} , czyli iloczyn napięcia wejściowego i wzmocnienia:

$$U_{OUT} = U_{IN}[V] \cdot K_U[V/V] \quad (45)$$

$$\begin{aligned} \boxed{U_{OUT}[dB\mu V]} &\stackrel{\text{Z definicji}}{=} \underset{dBV}{20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{OUT}[V]}{1[\mu V]} \right)} \stackrel{\text{Podstawiając za } U_{OUT}}{=} \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V] \cdot K_U[V/V]}{1[\mu V]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{1[\mu V]} \cdot K_U[V/V] \right) \stackrel{\text{Logarytm z iloczynu to suma logarytmów}}{=} \end{aligned}$$

(wyodrębnienie $20 \cdot \log_{10}(K_U[V/V])$ ma sens, bo K_U jest stosunkiem. U_{IN} wymaga referencji)

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{1[\mu V]} \right) + 20 \cdot \log_{10}(K_U[V/V]) \quad \begin{array}{l} \mu V \text{ zamieniamy na } V \\ \text{Jednostki muszą się zgadzać!} \end{array}$$

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}[V]}{10^{-6}[V]} \right) + 20 \cdot \log_{10}(K_U[V/V]) \quad \begin{array}{l} \text{"Skracając" jednostki} \\ = \end{array}$$

$$= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}}{10^{-6}} \right) + 20 \cdot \log_{10}(K_U) \quad \begin{array}{l} \text{Logarytm z ilorazu} \\ \text{to różnica logarytmów} \end{array}$$

$$= 20 \cdot \log_{10}(U_{IN}) - 20 \cdot \log_{10}(10^{-6}) + 20 \cdot \log_{10}(K_U) = U_{IN}[dBV] + 120 + K_U[dB] = \quad (46)$$

$$= \boxed{U_{IN}[dB\mu V] + K_U[dB]}$$

Analogiczną sytuację mamy przy odejmowaniu dB i $dB\mu V$.

Założmy, że mamy miernik ze skalą $dB\mu V$ wyposażony w tłumik wejściowy wyskalowany w dB . Oznaczmy tłumienie tłumika jako Att . Wyznamy napięcie sygnału na wyjściu tłumika U_{OUT} . Napięcie to, w skali liniowej będzie iloczynem napięcia wejściowego i tłumienia:

$$U_{OUT} = U_{IN}[V] \cdot Att[V/V] \text{ i } U_{OUT} < U_{IN} \quad (47)$$

Zwróćmy uwagę, że w zasadzie tłumienie możemy uznać za odwrotność jakiegoś wzmocnienia. Załóżmy, że wzmocnienie to oznaczmy przez K_U . Mamy wówczas:

$$Att[V/V] < 1 \Rightarrow Att[V/V] = \frac{1}{K_U} [V/V] \quad (48)$$

Stąd równanie opisujące napięcie wyjściowe tłumika ma postać:

$$U_{OUT} = U_{IN} [V] / K_U [V/V] \text{ i } U_{OUT} < U_{IN} \quad (49)$$

Przedstawmy napięcie wyjściowe U_{OUT} w skali logarytmicznej:

$$\begin{aligned} \boxed{U_{OUT} [dB\mu V]} &\stackrel{\text{Z definicji}}{=} \underset{\text{dBV}}{20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{OUT} [V]}{1 [\mu V]} \right)} \stackrel{\text{Podstawiając za } U_{OUT}}{=} \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN} [V] / K_U [V/V]}{1 [\mu V]} \right) \stackrel{\text{Przekształcając}}{=} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN} [V]}{1 [\mu V]} / K_U [V/V] \right) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu}}{=} \text{to różnica logarytmów} \\ &\quad (\text{wyodrębnienie } 20 \cdot \log_{10}(K_U [V/V]) \text{ ma sens, bo } K_U \text{ jest stosunkiem. } U_{IN} \text{ wymaga referencji}) \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN} [V]}{1 [\mu V]} \right) - 20 \cdot \log_{10}(K_U [V/V]) \stackrel{\mu V \text{ zamieniamy na } V}{=} \\ &\quad \text{Jednostki muszą się zgadzać!} \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN} [V]}{10^{-6} [V]} \right) - 20 \cdot \log_{10}(K_U [V/V]) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=} \\ &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_{IN}}{10^{-6}} \right) - 20 \cdot \log_{10}(K_U) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu}}{=} \text{to różnica logarytmów} \\ &= 20 \cdot \log_{10}(U_{IN}) - 20 \cdot \log_{10}(10^{-6}) - 20 \cdot \log_{10}(K_U) = U_{IN} [dBV] + 120 - K_U [dB] = \\ &\quad = \boxed{U_{IN} [dB\mu V] - K_U [dB]} \quad (50) \end{aligned}$$

Wynik sumowania, odejmowania dB i dBμV wyrażony jest w dBμV!

UWAGA!

Zwróć uwagę, że sumowanie i odejmowanie odbywa się na reprezentacji logarytmicznej! W skali liniowej mamy do czynienia odpowiednio z iloczynem lub ilorazem.

3. Sumowanie dBV i dBV **nie jest dozwolone** na zasadzie prostej sumy reprezentacji logarytmicznej! Oto dlaczego:

Założmy, że mamy wyznaczyć sumę dwóch napięć U_1 i U_2 , przy czym oba napięcia wyrażone są w dBV :

$$\begin{aligned}
 U[dBV] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBV} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[V]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow U_1[dBV] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[V]} \right); U_2[dBV] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[V]} \right) \\
 U_1[dBV] + U_2[dBV] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[V]} \right) + 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[V]} \right) \quad \begin{array}{l} \text{suma logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z iloczynu} \end{array} \\
 &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[V]} \cdot \frac{U_2[V]}{1[V]} \right)
 \end{aligned} \tag{51}$$

Widać, że próba takiego sumowania dwóch liczb w reprezentacji dBV prowadzi do wyznaczenie reprezentacji logarytmicznej iloczynu dwóch stosunków napięć (czyli iloczynu dwóch liczb). Wynika to z tego, że zapis dBV jest WYŁĄCZNIE REPREZENTACJĄ NAPIĘCIA w skali logarytmicznej. Zapis dBV nie zastępuje poziomu napięcia, jedynie przedstawia go w pewien uzgodniony sposób.

Oto jak poprawnie wyznaczyć sumę dwóch liczb w reprezentacji dBV :

$$U[dBV] \stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBV} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[V]} \right) \Rightarrow U[V] = 10^{\frac{U[dBV]}{20}} \Rightarrow U_1[V] = 10^{\frac{U_1[dBV]}{20}}; U_2[V] = 10^{\frac{U_2[dBV]}{20}} \tag{52}$$

$$U_{OUT}[dBV] = U_1\{dBV\} + U_2\{dBV\} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V] + U_2[V]}{1[V]} \right)$$

Użyte klamery $\{ \}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB. Operacja dodawania wykonywana jest jednak w skali liniowej!

Wynik poprawnego sumowania dBV i dBV wyrażony jest w dBV !

Nieco inaczej przedstawia się odejmowanie dwóch wartości w reprezentacji dBV . Przeanalizujemy następujący przypadek:

$$\begin{aligned}
 U[dBV] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBV} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[V]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow U_1[dBV] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[V]} \right); U_2[dBV] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[V]} \right) \\
 U_2[dBV] - U_1[dBV] &= 20 \cdot \left(\log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[V]} \right) - \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[V]} \right) \right) \begin{matrix} \text{różnica logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z ilorazu} \end{matrix} \\
 &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{U_1[V]} \right) [dB]
 \end{aligned} \tag{53}$$

O ile przy sumowaniu dwóch wartości w reprezentacji dBV uzyskaliśmy wynik niemający interpretacji fizycznej, uzyskaliśmy bowiem reprezentację dBV iloczynu dwóch stosunków napięć, o tyle w wyniku odejmowania dwóch wartości w reprezentacji dBV uzyskaliśmy reprezentację dB ilorazu dwóch napięć. Iloraz dwóch napięć ma interpretację fizyczną, a co ważniejsze jest to wartość często wykorzystywana w obliczeniach inżynierskich w radio-technice i elektronice.

Jest jeszcze jedna możliwość interpretacji różnicy dwóch wielkości wyrażonych w dBV (operacja przeciwna do przedstawionej powyżej operacji sumowania dwóch wartości wyrażonych w reprezentacji dBV). Otóż możliwe jest zinterpretowanie omawianej różnicy jako różnicy:

$$U[dBV] \stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBV} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[V]} \right) \Rightarrow U[V] = 10^{\frac{U[dBV]}{20}} \Rightarrow U_1[V] = 10^{\frac{U_1[dBV]}{20}}; U_2[V] = 10^{\frac{U_2[dBV]}{20}} \tag{54}$$

$$U_{OUT}[dBV] = U_2\{dBV\} - U_1\{dBV\} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{U_1[V]} \right)$$

a zatem jako różnicy w skali liniowej. Użyte klamery $\{ \}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB . Operacja odejmowania wykonywana jest jednak w skali liniowej! Teoretycznie, zwykle powinniśmy mieć do czynienia z pierwszym przypadkiem odejmowania. Praktycznie, zawsze trzeba zwrócić uwagę na kontekst w jaki użyto terminu różnica.

Wynik poprawnego odejmowania dBV i dBV może być wyrażony w dB lub w dBV !

4. Sumowanie $dB\mu V$ i $dB\mu V$ **nie jest dozwolone** na zasadzie prostej sumy reprezentacji logarytmicznej! Oto dlaczego:

Założmy, że mamy wyznaczyć sumę dwóch napięć U_1 i U_2 , przy czym oba napięcia wyrażone są w $dB\mu V$:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dB\mu V} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[\mu V]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow U_1[dB\mu V] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[\mu V]} \right); U_2[dB\mu V] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[\mu V]} \right) \\
 U_1[dB\mu V] + U_2[dB\mu V] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[\mu V]} \right) + 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[\mu V]} \right) \quad \begin{array}{l} \text{suma logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z iloczynu} \end{array} \\
 &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[\mu V]} \cdot \frac{U_2[V]}{1[\mu V]} \right)
 \end{aligned} \tag{55}$$

Widać, że próba takiego sumowania dwóch liczb w reprezentacji $dB\mu V$ prowadzi do wyznaczenie reprezentacji logarytmicznej iloczynu dwóch stosunków napięć (czyli iloczynu dwóch liczb). Wynika to z tego, że zapis $dB\mu V$ jest WYŁĄCZNIE REPREZENTACJĄ NAPIĘCIA w skali logarytmicznej. Zapis $dB\mu V$ nie zastępuje poziomu napięcia, jedynie przedstawia go w pewien uzgodniony sposób.

Oto jak poprawnie wyznaczyć sumę dwóch liczb w reprezentacji $dB\mu V$:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dB\mu V} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[\mu V]} \right) \Rightarrow \\
 \Rightarrow U[\mu V] &= 10^{\frac{U[dB\mu V]}{20}} \Rightarrow U_1[\mu V] = 10^{\frac{U_1[dB\mu V]}{20}}; U_2[\mu V] = 10^{\frac{U_2[dB\mu V]}{20}}
 \end{aligned} \tag{56}$$

$$U_{OUT}[dB\mu V] = U_1 \{dB\mu V\} + U_2 \{dB\mu V\} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[\mu V] + U_2[\mu V]}{1[\mu V]} \right)$$

Użyte klamery $\{\}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB. Operacja dodawania wykonywana jest jednak w skali liniowej!

Wynik poprawnego sumowania $dB\mu V$ i $dB\mu V$ wyrażony jest w $dB\mu V$!

Nieco inaczej przedstawia się odejmowanie dwóch wartości w reprezentacji $dB\mu V$. Przeanalizujemy następujący przypadek:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dB\mu V} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[\mu V]} \right) \Rightarrow \mu \\
 \Rightarrow U_1[dB\mu V] &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[\mu V]} \right); U_2[dB\mu V] = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[\mu V]} \right) \\
 U_2[dB\mu V] - U_1[dB\mu V] &= 20 \cdot \left(\log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{1[\mu V]} \right) - \log_{10} \left(\frac{U_1[V]}{1[\mu V]} \right) \right) \begin{matrix} \text{różnica logarytmów} \\ = \\ \text{to logarytm z ilorazu} \end{matrix} \\
 &= 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[V]}{U_1[V]} \right) [dB]
 \end{aligned} \tag{57}$$

O ile przy sumowaniu dwóch wartości w reprezentacji $dB\mu V$ uzyskaliśmy wynik niemający interpretacji fizycznej, uzyskaliśmy bowiem reprezentację $dB\mu V$ iloczynu dwóch stosunków napięć, o tyle w wyniku odejmowania dwóch wartości w reprezentacji $dB\mu V$ uzyskaliśmy reprezentację dB ilorazu dwóch napięć. Iloraz dwóch napięć ma interpretację fizyczną, a co ważniejsze jest to wartość często wykorzystywana w obliczeniach inżynierskich w radio-technice i elektronice.

Jest jeszcze jedna możliwość interpretacji różnicy dwóch wielkości wyrażonych w $dB\mu V$ (operacja przeciwna do przedstawionej powyżej operacji sumowania dwóch wartości wyrażonych w reprezentacji $dB\mu V$). Otóż możliwe jest zinterpretowanie omawianej różnicy jako różnicy:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dB\mu V} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[\mu V]} \right) \Rightarrow U_1[\mu V] = 10^{\frac{U_1[dB\mu V]}{20}}; U_2[\mu V] = 10^{\frac{U_2[dB\mu V]}{20}} \\
 U_{OUT}[dB\mu V] &= U_2\{dB\mu V\} - U_1\{dB\mu V\} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_2[\mu V] - U_1[\mu V]}{1[\mu V]} \right)
 \end{aligned} \tag{58}$$

a zatem jako różnicy w skali liniowej. Użyte klamery $\{ \}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB. Operacja odejmowania wykonywana jest jednak w skali liniowej! Teoretycznie, zwykle powinniśmy mieć do czynienia z pierwszym przypadkiem odejmowania. Praktycznie, zawsze trzeba zwrócić uwagę na kontekst w jaki użyto terminu różnica.

Wynik poprawnego odejmowania $dB\mu V$ i $dB\mu V$ może być wyrażony w dB lub w $dB\mu V$!

5. Sumowanie dBV i $dB\mu V$ nie jest dozwolone na zasadzie prostej sumy reprezentacji logarytmicznej! Wynika to ze związku pomiędzy dBV i $dB\mu V$ oraz z uwag dotyczących sumowania dBV i dBV i/lub $dB\mu V$ i $dB\mu V$.

Oto jak poprawnie wyznaczyć sumę dwóch liczb w reprezentacji odpowiednio dBV i $dB\mu V$:

$$\begin{aligned}
 U[dB\mu V] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dB\mu V} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[\mu V]} \right) \Rightarrow U[\mu V] = 10^{\frac{U[dB\mu V]}{20}} \\
 U[dBV] &\stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBV} 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U[V]}{1[V]} \right) \Rightarrow U[V] = 10^{\frac{U[dBV]}{20}} \\
 U_1[\mu V] &= 10^{\frac{U_1[dB\mu V]}{20}} ; U_2[V] = 10^{\frac{U_2[dBV]}{20}}
 \end{aligned} \tag{59}$$

$$U_{OUT}[dB\mu V] = U_1\{dB\mu V\} + U_2\{dBV\} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{U_1[\mu V] + (U_2[V] \cdot 10^6)[\mu V]}{1[\mu V]} \right)$$

$$U_{OUT}[dBV] = U_1\{dB\mu V\} + U_2\{dBV\} = 20 \cdot \log_{10} \left(\frac{(U_1[\mu V] \cdot 10^{-6})[V] + U_2[V]}{1[V]} \right)$$

Użyte klamery $\{\}$ oznaczają, że wartości podane są w mierze dB. Operacja dodawania wykonywana jest jednak w skali liniowej!

Wynik poprawnego sumowania dBV i $dB\mu V$ wyrażony jest w ... czym trzeba!

Przy odejmowaniu dwóch wartości wyrażonych w dBV i $dB\mu V$ należy sprowadzić wartości albo do reprezentacji $dB\mu V$ albo do reprezentacji dBV , a następnie skorzystać z uwag dotyczących odejmowania dwóch wartości w reprezentacji dBV i dBV i/lub $dB\mu V$ i $dB\mu V$.

dBV/m – wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch natężeń pola elektrycznego: natężenia zmierzonego i natężenia odniesienia $E_0 = 1V/m$.

$dB\mu V/m$ - wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch natężeń pola elektrycznego: natężenia zmierzonego i natężenia odniesienia $E_0 = 1\mu V/m$.

dB_i – wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch zysków kierunkowych anten: zysku kierunkowego anteny badanej i zysku kierunkowego anteny izotropowej, która jest anteną odniesienia.

dB_d – wyrażony w mierze logarytmicznej stosunek dwóch zysków kierunkowych anten: zysku kierunkowego anteny badanej i zysku kierunkowego dipolu półfalowego, który jest anteną odniesienia. $dB_d = 2,15dB_i$.

Konwersja jednostek

Konwersja mocy na napięcie i vice versa możliwa jest jedynie wówczas, gdy znana jest wartość obciążenia (stąd oznaczenie @R – dla R).

1. Konwersja dBW na $dBV @ R$

$$\begin{aligned}
 P &= \frac{U^2}{R} \Rightarrow \boxed{P[dBW]} \stackrel{\text{Z definicji}}{=}_{dBW} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{Podstawiając za}}{=} P \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{\frac{U^2}{R} [W]}{1[W]} \right) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{\frac{U^2}{R}}{1} \right) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu}}{=} \text{to różnica logarytmów} \\
 &= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{U^2}{R} \right) - 10 \cdot \log_{10}(1) \stackrel{\text{Logarytm z ilorazu}}{=} \text{to różnica logarytmów} \\
 &= 10 \cdot \log_{10}(U^2) - 10 \cdot \log_{10}(R) - 10 \cdot \log_{10}(1) = 20 \cdot \log_{10}(U) - 10 \cdot \log_{10}(R) - 0 = \\
 &= \boxed{U[dBV] - 10 \cdot \log_{10}(R)}
 \end{aligned} \tag{60}$$

Stąd dla $R = 50\Omega$ zachodzą związki:

$$\begin{aligned}
 P[dBW] &= U[dBV] - 16,9897 \approx U[dBV] - 17 \Rightarrow \\
 \Rightarrow U[dBV] &\approx P[dBW] + 17
 \end{aligned} \tag{61}$$

2. Konwersja dBm na $dBV @ R$

$$\begin{aligned}
P &= \frac{U^2}{R} \Rightarrow P[dBm] \stackrel{\text{definicji}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{P[W]}{1[mW]} \right) \stackrel{\text{Podstawiając za } P}{=} \\
&= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{\frac{U^2}{R} [W]}{1[mW]} \right) \stackrel{\substack{\text{mW zamieniamy na W} \\ \text{Jednostki muszą się zgadzać!}}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{\frac{U^2}{R} [W]}{1 \cdot 10^{-3} [W]} \right) \stackrel{\text{"Skracając" jednostki}}{=} \\
&= 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{U^2}{R \cdot 10^{-3}} \right) \stackrel{\substack{\text{Logarytm z ilorazu} \\ \text{to różnica logarytmów}}}{=} 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{U^2}{R} \right) - 10 \cdot \log_{10} (10^{-3}) \stackrel{\substack{\text{Logarytm z ilorazu} \\ \text{to różnica logarytmów}}}{=} \quad (62) \\
&= 10 \cdot \log_{10} (U^2) - 10 \cdot \log_{10} (R) - 10 \cdot \log_{10} (10^{-3}) = 20 \cdot \log_{10} (U) - 10 \cdot \log_{10} (R) + 30 = \\
&= U[dBV] - 10 \cdot \log_{10} (R) + 30
\end{aligned}$$

Stąd dla $R = 50\Omega$ zachodzą związki:

$$\begin{aligned}
P[dBm] &= U[dBV] + 13,010 \approx U[dBV] + 13 \Rightarrow \\
\Rightarrow U[dBV] &\approx P[dBm] - 13
\end{aligned} \quad (63)$$

3. Konwersja dBW na $dB\mu V @ R$

$$\begin{aligned}
P[dBW] &= U[dBV] - 10 \cdot \log_{10} (R) \\
U[dBV] &= U[dB\mu V] - 120 \Rightarrow \\
P[dBW] &= U[dB\mu V] - 10 \cdot \log_{10} (R) - 120
\end{aligned} \quad (64)$$

Stąd dla $R = 50\Omega$ zachodzą związki:

$$\begin{aligned}
P[dBW] &= U[dB\mu V] - 120 - 16,9897 \approx U[dB\mu V] - 120 - 17 = U[dB\mu V] - 137 \Rightarrow \\
\Rightarrow U[dB\mu V] &\approx P[dBW] + 137
\end{aligned} \quad (65)$$

4. Konwersja dBm na $dB\mu V @ R$

$$P[dBm] = U[dBV] - 10 \cdot \log_{10}(R) + 30$$

$$U[dBV] = U[dB\mu V] - 120 \Rightarrow \quad (66)$$

$$P[dBm] = U[dB\mu V] - 120 - 10 \cdot \log_{10}(R) + 30 = U[dB\mu V] - 10 \cdot \log_{10}(R) - 90$$

Stąd dla $R = 50\Omega$ zachodzą związki:

$$P[dBm] = U[dB\mu V] - 16,9897 - 90 \approx U[dB\mu V] - 17 - 90 = U[dB\mu V] - 107 \Rightarrow \quad (67)$$

$$\Rightarrow U[dB\mu V] \approx P[dBW] + 107$$